

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2S/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200486
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8020200486.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudcov JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu L. Z., nar. XX. O. XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M., právne zastúpeného JUDr. Lukášom Polákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. apríla 2020 Č. j.: OU-PO-P na základe podanej správnej žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. apríla 2020 č. OU-PO-P v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 9. januára 2020 č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX-X a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

P r i z n á v a žalobcovi úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

I.

Obsah administratívneho spisu

1. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 9. januára 2020 o uložení pokuty L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, ako prevádzkovateľovi vozidla kat. M1, ev. č. Z vo výške 150 eur v súlade s ustanovením § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. za to, že nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty D1, 395,3 km, smer PP vozidlom dňa 01.08.2017 v čase o 07:44:13 hod. bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky, čím sa dopustil správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., potvrdzuje a odvolanie zo dňa 30.01.2020 zamietá.

2. Výrok rozhodnutia odôvodnil žalovaný poukazom na doterajší priebeh administratívneho konania a poukázal na Záznam č. XXXXXXXX vyhotovený 02.08.2017 v 02:14:28, o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v znení neskorších predpisov, v ktorom Národná diaľničná spoločnosť, a.s. uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla ev. č. Z nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka a tým sa dopustil správneho deliktu.

Podľa uvedeného záznamu došlo dňa 01.08.2017, tzn. dátum zaznamenania prejazdu vozidla kontrolným zariadením v čase o 07:44:13 hod. na ceste D1, 395,3 km, smer PP. Súčasťou predmetného záznamu o vykonaní kontroly je plnoformátová prehľadová fotografia vozidla a plnoformátová fotografia

evidenčného čísla vozidla. Zároveň žalovaný citoval príslušné ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke, konkrétne § 8 ods. 1, § 9 ods. 10, ods. 11, ods. 12 a § 11 ods. 1.

Žalovaný ďalej argumentoval tým, že prvostupňový orgán rozkazom z 24.10.2019 pod č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX uložil L. Z. pokutu vo výške 150 eur za to, že ako prevádzkovateľ vozidla ev. č. Z sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona tým, že dňa 01.08.2017 v čase o 07:44:13 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 395,3 km, smer PP, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. V odôvodnení predmetného rozkazu správny orgán uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinnosti, ktorým je záznam a fotografia z 02.08.2017. Proti rozkazu zo dňa 24.09.2019 podal L. Z. v zastúpení advokátom JUDr. Lukášom Polákom odpor, v ktorom uviedol totožné skutočnosti, ako sú uvádzané v podanej žalobe.

3. Následne v odôvodnení rozhodnutia žalovaný citoval ustanovenie § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z., ako aj poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku prvostupňový správny orgán na základe vyššie citovaného ustanovenia Zákona o diaľničnej známke rozkaz zrušil v rozsahu a pokračoval v konaní o správnom delikte. Oznamoval advokátovi možnosť nahliadnutia do spisu, ako aj navrhnúť doplnenie dokazovania.

Dňa 09.12.2019 bolo prvostupňovému orgánu doručené vyjadrenie účastníka konania právne zastúpeného advokátom, v ktorom dal vyjadrenie, že na vozidle bola v čase tvrdeného správneho deliktu zakúpená platná diaľničná známka s platnosťou do 31.01.2018. Vo vyjadrení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 14S/3/2017, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 30S/12/2018 a argumentoval tým, že pokiaľ bola diaľničná známka na predmetné vozidlo v rozhodnom čase zakúpená a platná, nemohol sa dopustiť správneho deliktu podľa § 10a citovaného zákona.

4. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 09.01.2020 č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX-X uložil L. Z. ako prevádzkovateľovi vozidla, ev. č. Z pokutu vo výške 150 eur za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 citovaného zákona tým, že dňa 01.08.2017 v čase 07:44:13 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 395,3 km, smer PP, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, že vychádzal z dôkazov, ktoré mal k dispozícii a to záznamu, ako aj fotografie motorového vozidla ev. č. Z

Proti rozhodnutiu podal účastník konania prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím, ktoré je predmetom preskúmania správnou žalobou.

V odvolaní poukázal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na dôvody, ktoré sú totožné s podanými žalobnými dôvodmi uvedenými v žalobe.

5. Odvolací orgán k predmetnej veci poukázal na citáciu ustanovenia § 4 ods. 2, §5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z., ako aj citáciu článku V. bodu 2 Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky za účelom úhrady diaľničnej známky, ako aj článku V. bodu 4 Všeobecných obchodných podmienok a argumentoval ďalej poukazom na obsah ustanovenia § 10a ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2.

Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v Zázname zo dňa 02.08.2017 o 02:14:28 o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke v znení neskorších predpisov uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla ev. č.: Z nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka a tým sa dopustil správneho deliktu. Zo spisového materiálu vyplýva, že na vozidlo s ev. č. A bola dňa 31.01.2017 uhradená diaľničná známka s ročnou platnosťou. Pokiaľ účastník konania v odvolaní uviedol, že v priebehu roka 2017 došlo k prevodu vozidla a následne k prehláseniu vozidla z evidencie vozidiel SR z okresu Prešov do okresu Sabinov a tým aj k zmene evidenčného čísla vozidla, na vozidlo bol vydaný nový technický preukaz a nové evidenčné číslo Z

Ďalej žalovaný argumentoval, že podľa článku VI. Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky vyplýva, že diaľničná známka medzi vozidlami alebo pripojenými vozidlami je neprenosná. Žiadosť o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky je možné podať prostredníctvom internetového portálu a prostredníctvom vybraných obchodných miest, ktorých zoznam je uvedený na internetovom portáli, pričom zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky je možné vykonať výlučne v prípade, ak nastane zmena evidenčného čísla vozidla. Poskytovateľ služby na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známok vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov.

V odvolaní je uvedené, že nie je možné, aby v dôsledku nedodržania tejto oznamovacej povinnosti pre poskytovateľov služby, ktorá sa týka doplnenia žiadosti o zmenu v evidencii úhrad o nový technický preukaz bol účastník konania sankcionovaný za správny delikt, nakoľko medzi nesplnením oznamovacej povinnosti a správnym deliktom je markantný rozdiel. Odvolací orgán sa s uvedeným názorom nestotožnil. Ďalej žalovaný uviedol, že odkaz na Všeobecné podmienky správcu výberu úhrady diaľničnej známky je zakotvený priamo v zákone a to v § 5 ods. 4.

6. Odvolací orgán ďalej uviedol, že povinnosťou prevádzkovateľa vozidla v prípade, že chcel aj naďalej užívať vymedzené úseky ciest, týmto vozidlom po zmene evidenčného čísla vozidla mohol požiadať o zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky z dôvodu, že nastala zmena evidenčného čísla vozidla. Na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známok by poskytovateľ služby vystavil zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov. Kontrolný systém správcu výberu úhrady diaľničnej známky je založený na princípe snímania a vyhodnocovania evidenčného čísla vozidla prechádzajúceho vymedzeným úsekom cesty. Odvolací orgán sa stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu, že zadanie správneho úplného evidenčného čísla je jednou zo základných podmienok zabezpečenia úhrady diaľničnej známky, resp. zabezpečenia jej platnosti podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) zákona. Odvolací orgán ďalej uviedol, že diaľničná známka na rok 2017 bola uhradená, nebola platná, pretože údaj evidenčného čísla na diaľničnej známke nezodpovedal zmenenému evidenčnému číslu vozidla. Ďalej poukázal na to, že v zmysle Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky, teda v prípade zmeny evidenčného čísla vozidla nie je povinnosťou prevádzkovateľa vozidla zakúpiť na predmetné vozidlo novú diaľničnú známku, je však povinnosťou požiadať o zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky v prípade, že zákazník chce aj naďalej užívať vymedzené úseky ciest s touto diaľničnou známkou. Žalovaný ďalej uviedol, že účastník konania v priebehu konania nepredložil potvrdenie o zmene údajov vystavené poskytovateľom služby.

7. Pokiaľ právny zástupca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, žalovaný argumentoval tým, že zmena evidenčného čísla má vplyv na platnosť zakúpenej diaľničnej známky a preto diaľničná známka sa nevzťahuje k vozidlu ako takému, ale je viazaná na evidenčné číslo, ako k jednému z identifikačných údajov elektronickej diaľničnej známky, ktoré sa pri úhrade diaľničnej známky musí zadať správne a úplne. S tvrdením odvolateľa, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je svojvoľné a nemá oporu v práve, sa preto odvolací orgán nestotožnil, pretože považuje vydanie rozhodnutia za správne a v súlade so zákonom. Odvolateľ nepredložil v odvolaní žiadne dôkazy ani nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné rozhodnutie zrušiť.

Podľa § 10a ods. 8 zákona, pokutu možno uložiť do dvoch rokov, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Odvolací orgán uviedol, že prvostupňový orgán sa dozvedel o porušení predmetnej povinnosti dňa 23.10.2019, kedy bol doručený Záznam o vykonaní kontroly č. XXXXXXXX do jednotného informačného systému JISCD a k porušeniu povinnosti došlo 01.08.2017. Rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané 09.01.2020, v zmysle zákona pre uloženie pokuty boli lehoty zachované. Na základe uvedených skutočností žalovaný ako odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

II.

Žalobné dôvody

8. Včas podanou žalobou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie a priznania trov konania.

9. V dôvodoch žaloby žalobca v prvom rade poukazuje na to, že rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a skutkový stav, ktorý vzali správne orgány za základ svojich rozhodnutí, je v rozpore s administratívnym spisom, ba dokonca nemá v ňom ani len oporu. Vzhľadom na to žiadal žalobca zrušiť predmetné rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c) a f) Správneho súdneho poriadku.

10. Žalobca ďalej v žalobe argumentoval tým, že pokiaľ zákonodarca viaže povinnosť úhrady diaľničnej známky na vozidlo, nemôže byť žalobca postihnutý za porušenie povinnosti uvedenej v § 4 ods. 2 zákona, len v dôsledku toho, že predchádzajúci majiteľ vozidla nesplnil evidenčnú povinnosť pri zmene evidenčného čísla, hoci vozidlo, na ktorom jazdil, je totožné ako to, pre ktoré bola známka uhradená. Podľa žalobcu zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že žalobca spáchal správny delikt podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona, pretože nepožiadaval o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky. Takýto výklad právneho predpisu, ktorý použili správne orgány, je výlučne v neprospech žalobcu, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého procesu podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru. Ďalej poukázal žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 1. júla 2010 sp. zn.: 8Sžp/1/2010 a nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II.ÚS 476/2016 zo 17. januára 2018. Ďalej žalobca poukázal na obsah ustanovenia § 4 ods. 2 citovaného zákona, z ktorého vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je evidenčne viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Neoznámenie zmeny evidenčného čísla toho istého vozidla je síce porušením Všeobecných obchodných podmienok, ale Zákon o diaľničnej známke toto porušenie nekvalifikuje ako správny delikt.

V prípade, kedy na osobnom motorovom vozidle je uhradená ročná diaľničná známka a bolo by potrebné uhradiť diaľničnú známku na to isté osobné motorové vozidlo druhýkrát, de facto by sa jednalo o duplicitnú úhradu diaľničnej známky a bezdôvodné obohacovanie sa na strane poskytovateľa služby výberu a evidencie úhrady diaľničných známok za užívanie vymedzených úsekov ciest. Zákon podľa žalobcu celkom jednoznačne považuje za správny delikt výlučne a len užívanie diaľnic bez splnenia povinnosti úhrady diaľničnej známky. Uvedené vyplýva z gramatického výkladu príslušného zákonného ustanovenia.

Ďalej žalobca argumentuje tým, že na vozidle žalobcu však v čase tvrdeného správneho deliktu bola preukázateľne zakúpená platná diaľničná známka s platnosťou do 31.01.2018. V priebehu roku 2017 došlo k prevodu vozidla a následne k prehláseniu vozidla z evidencie vozidiel SR z okresu Prešov do okresu Sabinov a vozidlu S. bolo pridelené ev. č. Z Na predmetné vozidlo však bola po celý kalendárny rok 2017 zakúpená platná diaľničná známka. Ako dôkaz v odpore argumentoval žalobca potvrdením o úhrade diaľničnej známky a komunikáciou s Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s., ktorou bola kúpa a platnosť diaľničnej známky na vozidle potvrdená. Správny orgán prvého stupňa tak, ako aj žalovaný, túto skutočnosť odignorovali. Zároveň v žalobe opätovne poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 30S/12/2018, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 14S/3/2017, v zmysle ktorých sú jeho tvrdenia potvrdené. Obdobné právne závery prijal aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutiach 2Sa/42/2018, 6S/88/2018 a 8S/2/2018.

11. V neposlednom rade žalobca poukázal aj na spôsob odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ktoré podľa jeho názoru nekorešponduje s kvalitatívnymi požiadavkami odôvodňovania správnych rozhodnutí tak, ako ich koncipoval Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre. Z odôvodnenia napádaného rozhodnutia žalovaného nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Právne závery žalovaného sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami a ani z nich nevyplývajú v žiadnej inej interpretácii odôvodnenia rozhodnutia. Žalobca má za to, že na základe uvedených dôvodov sú dôvody pre zrušenie rozhodnutia správnych orgánov.

III.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

12. K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 20.10.2020 vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na právnych a skutkových okolnostiach uvedených v rozhodnutiach a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania, pričom súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

13. K podanému vyjadreniu žalovaného podal písomné stanovisko právny zástupca žalobcu dňa 09.11.2020, pričom opätovne poukázal na žalobné dôvody a navrhol žalobe vyhovieť a rozhodnutia správnych orgánov zrušiť. Zároveň sa žalobca vyjadril, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

IV.

Záver správného súdu

14. Podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP), každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

16. Podľa § 194 ods. 1 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

17. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa § 1 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších právnych predpisov, (ďalej len zákon č. 488/2013 Z.z.) tento zákon upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest (ďalej len „vymedzené úseky ciest“), práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, pôsobnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len „vodič“).

20. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

21. Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej podľa § 9 ods. 10 spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

23. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., rozkaz vydaný podľa § 11 ods. 1 má rovnaké náležitosti ako rozhodnutie, ak odsek 8 neustanovuje inak. Spolu s rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a záznam o kontrole. Rozkaz nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

24. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

25. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z.z. okresný úrad odmietne odpor, ak
a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní,
b) bola pokuta už uhradená.

26. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z.z. okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

27. Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z.z. včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

28. Predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia postupu žalovaného a zákonnosti vydaného rozhodnutia tak žalovaného zo dňa 14.04.2020 Č. j.: OU-PO-P ako aj vydaného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktoré odvolací orgán potvrdil a to Okresného úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 09.01.2020 č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX-X, ktorým správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 150 eur podľa ustanovenia §10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. na tom skutkovom základe, že žalobca sa mal dopustiť správneho deliktu tým, že dňa 01.08.2017 jazdil na vymedzenom úseku cesty D1, km 393,3, smer PP, v čase 07:44:13 hod. vozidlom ev. č.: Z a nezabezpečil pri užívaní vymedzeného úseku, aby bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky, čím sa dopustil správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods.1 zákona č. 488/2013 Z. z .

29. Správny súd rozhodoval v súlade s ustanovením § 177 a následných ustanovení Správneho súdneho poriadku za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 107 ods. 2 citovaného zákona a bez nariadenia pojednávania po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí, ako aj oboznámenia sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a priznal žalobcovi úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

30. Správny súd mal za preukázané, že žalovaný postupoval v preskúmaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorý potom, ako bol vydaný rozkaz 24.10.2019 pod č. OU-PO-P-XXXX/XXXXXX, voči ktorému podal žalobca odpor v zmysle ustanovenia § 13 ods. 5 zákona, vydal prvostupňové rozhodnutie dňa 09.01.2020 pod príslušným číslom OU-PO-P-XXXX/XXXXXX-X, ktorým rozhodol o uložení pokuty vo výške 150 eur žalobcovi na základe tých skutočností, ktoré boli uvedené v prvostupňovom rozhodnutí. Na základe podaného odvolania žalovaný rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 150 eur zo dňa 09.01.2020 potvrdil.

31. Správny súd argumentuje vo svojom rozhodnutí tým, že pokiaľ žalobca jednak v podanom odpore, ako aj v podanom odvolaní a následne v podanej žalobe argumentoval tým, že diaľničnú známku na osobné motorové vozidlo S. riadne zakúpil a v priebehu platnosti tejto známky došlo k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla v dôsledku toho, že došlo k prevodu motorového vozidla na iného vlastníka, uvedenú zmenu ale zákon ako nesplnenie povinnosti nekvalifikuje ako správny delikt, pretože uvedená zmena vychádza zo Všeobecne platných obchodných podmienok, ktorá však nie je vyššou právnou normou, ako je samotný zákon.

Správny delikt prevádzkovateľa vozidla je presne vymedzený v ustanovení § 4 ods. 2 zákona, z ktorého bezpochyby vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. V tomto prípade sa správny súd stotožňuje so žalobnou námietkou žalobcu, že povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Neoznámenie zmeny vlastníka a zmeny evidenčného čísla motorového vozidla toho istého vozidla je síce porušením Všeobecne záväzných podmienok tak, ako na to poukazujú správne orgány, avšak Zákon o diaľničnej známke č. 488/2013 Z. z. takéto porušenie nekvalifikuje ako správny delikt.

Aj správny súd je toho názoru, že pri preskúmaní deliktuálneho konania je potrebné mať tiež na pamäti naplnenie materiálnej stránky spáchania správneho deliktu, teda či ide o také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné. Na základe tejto skutočnosti žalovaný bol povinný preskúmať naplnenie materiálnej a nielen formálnej stránky správneho deliktu a v súlade s uvedeným ustanovením postupovať aj pri uložení pokuty za spáchanie správneho deliktu žalobcovi, resp. od uloženia pokuty v tomto prípade upustiť.

32. Podľa § 16 zákon č. 488/2013 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

34. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania.

35. Podľa názoru správneho súdu sa správne orgány nedostatočne vysporiadali s námietkami žalobcu uvedenými tak v odpore voči prvotnému rozkazu, ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu vydaného dňa 09.01.2020. Žalobca stále argumentoval tým, že diaľničná známka na osobné motorové vozidlo bola zakúpená v priebehu roka 2017 a to konkrétne 31.01.2017 tak, ako to vyplýva z potvrdenia Národnej diaľničnej spoločnosti o úhrade k osobnému motorovému vozidlu ev. č. A Ako ďalej vyplýva z obsahu administratívneho spisu, v priebehu roka 2017 došlo k prevodu vozidla a následne k prehláseniu vozidla z evidencie vozidiel Slovenskej republiky z okresu Prešov do okresu Sabinov a tým aj k zmene evidenčného čísla vozidla. Na vozidlo bol vydaný nový technický preukaz, vozidlo zn. S. dostalo nové evidenčné číslo Z pričom VIN ostalo nezmenené: J Uvedené konanie žalobcu preto nemožno vyhodnotiť ako správny delikt tak, ako ho klasifikuje ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 448/2013 Z. z. S uvedenou námietkou sa však správne orgány podľa názoru správneho súdu nedostatočne vysporiadali a vydali rozhodnutia, ktoré sa takto stali nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie a ich nezrozumiteľnosť.

36. Správny súd argumentuje tým, že správny delikt prevádzkovateľa vozidla je presne vymedzený v § 4 ods. 2 zákona, preto súhlasí so žalobnou námietkou žalobcu, že povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na evidenčné číslo. Neoznámenie jeho zmeny tohto istého vozidla je síce porušením Všeobecných obchodných podmienok, ale v zákone č. 488/2013 Z. z. nie je toto porušenie kvalifikované ako správny delikt. Preto aj podľa správneho súdu pri skúmaní uvedeného konania bolo potrebné vyhodnotiť aj materiálnu stránku tak, ako to poukázal vyššie správny súd.

37. Skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. znie: „Správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.“ Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona: „Prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.“ Skutkovú podstatu správneho deliktu teda upravuje § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., pričom jej objektívna stránka je vyjadrená v § 4 ods. 2. Podstatou, ku ktorej smeruje objektívna stránka je, aby prevádzkovateľ vozidla pri užívaní vymedzeného úseku ciest, uhradil diaľničnú známku. Jej súčasťou však nie je povinnosť týkajúca sa akceptácie Všeobecných podmienok, ktorými si žalovaný svojvoľne upraví podmienky tak, ako vyhovujú čo sa týka platnosti diaľničnej známky. Zákon č. 488/2013 Z. z. sankcionuje, resp. považuje za správny delikt také omisívne konanie, akým je neuhradenie diaľničnej známky prevádzkovateľom vozidla pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom a teda nie nesprávnu zmenu evidenčného čísla osobného motorového vozidla.

38. Správny delikt vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovednej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone a s ktorými zákon spája hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení S.s.p., kedy zákonodarca v § 195 ustanovil výnimku z obmedzenia rozsahu súdneho prieskumu tak, že: „Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak (...) c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania (...).“ V danom prípade je potrebné prihliadnuť na východiskovú trestnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege. Táto zásada sama o sebe vyplýva už z čl. 49 Ústavy SR, pričom v tomto je formulovaná s akcentom na trestné právo. Hoci ju v našich právnych predpisoch nemožno nájsť explicitne vyjadrenú aj s akcentom na oblasť správneho

trestania, možno sa na ňu odvolávať per analogiam a to jednak s ohľadom na jej vymedzenie na úrovni Ústavy SR a taktiež v kontexte judikatúry Ústavného súdu SR (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 476/2016 zo dňa 17.01.2018) a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Hoci s poukazom na judikatúru NS SR možno vo všeobecnosti konštatovať, že zásada nullum crimen sine lege neplatí v oblasti správneho trestania absolútne (s dôrazom na jej integrálnu zložku nullum crimen sine lege certa), keďže v Slovenskej republike je možné postihovať za správne delikty aj na právnom základe tzv. generálnej klauzuly (napr. oblasť hospodárskej súťaže), v danom prípade je však skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. určená celkom jednoznačne a to tak, že pre jej naplnenie je podstatná absencia úhrady diaľničnej známky.

Správny súd tak vychádzajúc zo spisového materiálu konštatuje, že žalobca preukázateľne realizoval úhradu diaľničnej známky a teda nenaplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Z uvedeného dôvodu je potrebné vec odložiť podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 488/2013 Z. z.

39. Z uvedených dôvodov preto správny súd rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu podľa § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správne orgány v konaní nesprávne aplikovali ustanovenie § 4 ods. 2 v nadväznosti na § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Zároveň poukázal na to, že správny orgán je podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku viazaný.

40. Správny súd dospel k uvedenému záveru na základe preskúmania administratívneho spisu ako aj napadnutých rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi. S poukazom na citovanú právnu úpravu zákona o diaľničnej známke mal za preukázané, že obidve administratívne rozhodnutia neboli vydané v súlade s platnou právnu úpravou. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými jednak v odpore voči Rozkazu zo dňa 24.10.2019, ako v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, ktoré boli žalobcom v priebehu správneho konania vznášané a zároveň postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona č. 488/2013 Z. z. Správny súd považoval zároveň za dôvodnú námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia jeho subjektívnych práv rozhodnutím a postupom žalovaného, ktorý ako odvolací orgán rozhodoval podľa § 59 ods. 2 o odvolaní žalobcu. Žalobca je toho názoru, že sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so žalovaným so všetkými odvolacími námietkami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní. Správny súd sa stotožnil so žalobnými námietkami v tomto smere, pretože správne orgány okrem Záznamu zo dňa 02.08.2017 neargumentovali žiadnym iným dôkazom, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností preukazoval porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 zákona žalobcom tak, ako je mu to kladené za vinu v rozhodnutiach. Uvedené námietky sú však dôvodom na zrušenie rozhodnutí správnych orgánov pre nedostatočne zistený skutkový stav veci, resp. na dôvod podstatného porušenia ustanovení v konaní, čo však žalobca v žalobe nenamietal. Čo sa týka rozporu skutkového stavu s obsahom administratívneho spisu, správny súd uvedený žalobný dôvod nepovažoval za dôvodný, pretože obsah administratívneho spisu je súladný s obsahom rozhodnutí správnych orgánov.

41. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude potrebné zaoberať sa argumentáciou žalobcu v administratívnom konaní a to s poukazom na všetky námietky podané tak v odvolaní, ako aj v žalobe. V súčinnosti so žalobcom a s poukazom na príslušné ustanovenia zákona bude potrebné, aby žalovaný ako odvolací orgán postupoval v súlade s platnou judikatúrou, pričom správny súd poukazuje bezpochyby na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach a dáva do pozornosti najmä rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3Asan/34/2019 z 25.03.2020.

42. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal úplnú náhradu trov žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, voči žalovanému. O výške priznaných trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

43. Predmetné rozhodnutie prijal senát krajského súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. c) v spojení s § 444 ods. 1 Správneho súdneho poriadku)..

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno zmeniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podanie sťažovateľa musia byť spísané advokátom.